

Китоб — офтоб, у ин-
сона илм нурини беруб,
қалбини ёритади, били-
мини оширади, дүнекара-
шини шакллантириб, ма-
навиятни юксалтиради.

Шахримизинген Корасу
дахасида жойлашган педа-
гогика билим юртини манавият-
ни хизобланган кутубхонаси ҳам ёшлар-
нинг манавий дунёкараши-
ни ўзгартиршида, уларни
истиклол руҳида тарбиялаш-
да мукаддас зине маскани
хисобланади.

Тажрибали педагог, ўз
қасбининг билимдин Сар-
сенгул Кистабоева мудирли-
кында ўзбекистондан ту-
бапланган педагогида манавият-
ни хизобланган кутубхонаси ҳам ёшлар-
нинг манавий дунёкараши-
ни ўзгартиршида, уларни
истиклол руҳида тарбиялаш-
да мукаддас зине маскани
хисобланади.

Шарқ дурдоналари

0-03 ўғанниб домо бўлир...

САЛОМ

Саломда буюк фазилат яширган бўлиб, у одамларни ўзаро яқинлаштиради.

Дил меҳригиси — саломим менинг,
Юрагим кимёси — саломим менинг.

Ҳақ ёки ноҳаддан кўнгли синганинг,

Ямар мўмёси — саломим менинг.

Расууллоҳ соҳабаларга: «Сизларнинг орангизга муҳаббат соладиган нарсани айтами? Ораларингизда саломни ёйинг» — деган эканлар. Расууллоҳга ҳеч ким биринчи бўлиб салом беролмаган экан. Соҳабалар эса бир-бира гидоимо салом беришар, хатто ораларига бир дарахт тушшиб колса, ундан ўтгач, яна салом берар эканлар.

Саломга баҳиллик ҳаво белгиси,

Салом камтларликнинг авло белгиси.

Кимки инсонликка бегли кидирса,

Салом — инсонликнинг авло белгиси.

Падари бузрукворим Маҳдум Восилий катталарга биринчи бўлиб салом берадилар. Кўчада ўйнаётган болаларга ҳам салом берадилар. Бир куни улардан: «Дада, болаларга нега салом берасиз?» — дедим. Дадам: «Биринчиси — ибрат учун, иккинчиси — адаб учун, салом берсангиз сиздан ибрат оладилар, бошқа томондан адаб бўлиб, салом бериш зарурлигин турушуб етадилар», — деб жавоб бердилар.

Инсон шарафнинг ривожи — адаб,

Кадру кимматининг гултожи — адаб.

Бало қазодан омон сакловчи,

Қалқону восита, иложи — адаб.

Академиянинг Шарқшунослик институти илму маърифатнинг кони. Бу ерда юз мингдан ортиқ араб, форс, ўзбек тилидаги асарлар сақланади. Мехнатка олимлар кеяюн кундуз шу асарлар устида иш олиб борадилар. Институтга Республиканинг турили ерларидан, Тошкентдаги илмий мусассасалардан, олий ўкув юртларидан олимлар ва талабалар келишида. Баъзан ўшларни кузатаман. Улар йўлакдан ўтиб боришаркан, бу ердаги олимларга дуч келишиша ҳам, салом бермай ўтиб кетаверадилар. Ахир бу ерда одобли, Шарқ маданиятини яхши билган олимлар ишлайди-ку! Ахир бирорининг ўйига киргандага салом бериб кирилмайдими?

Салом иккى қалбни боғловчи йўлдири,

Саломсиз қалб ичи мисоли чўлдири.

Эл учун азиzu мухтарам бўлди,

Ҳар кимнинг тилида саломи мўлдири.

Институтимизга гоҳида ёш йигит ва қизлар кўлэзмалардан фойдаланиш учун келадилар. Уларнинг албатта менинг олдимга киришлари шарт, негаки кўлэзмалардан фойдаланиш учун руҳстаномаларига мен кўл кўйишини керак. Баъзан йўлакда кетаётлиб, уларга дуч келаман ва салом берармикин, деб кутаман. Қўзимга тикилиб ўтиб кетишаверади, шу ердаги бир олим одам бўлса керак, саломлашиб ўтайн, деган фикр хаёлларига ҳам келмайди. Қайти келсам, эшигим олдида мени кутиб турган бўлишади. Хижолат чекиб, «Кечиравиз, танимабман», дейишади. Салом бериш учун таниш бўлиши шартми? Баъзан уларга адаб бўлиши учун ўзим салом бераман. Хайрон бўлишади.

Саломда ажойиб бир сехр бордир,

Зимнида туганмас бир мөхр бордир.

Саломга баҳиллик қилган кишига,

Кўнгилда нафрата ҳам қаҳр бордир.

Бир куни эшигим олдида бир киши билан гаплашиб турардим. Узоқдан бир йигит кўринди. Йўлакда учраган олимларга салом бермай келарди. Эшикларга назар согланича, салом бермай, бизнинг олдимиздан ўтиб кетди. Яна орқага қайтиб келиб, хона эшигидаги менинг исимимни ўқиди-да, эшикни итарди. Эшик кулф эди. Сўнг биздан менинг кеардадигимни сўради.

— Ўзбекмисиз? — дедим унга.

— Ха, — деб жавоб берди у.

— Ота-онангиз борми?

— Бор, — деди у.

— Ота-онангиз «Ўзингдан катталарни кўрсанг, салом бер, демаганим? Мактаб ўқитувчilarичи?» Институт бу ердаги олимларнинг иккинчи хонадони. Ҳар ким бирорининг хонадонига кирса, салом бериб кирмайдими? Сиз салом бермаслик билан нафақат ўзингизни, балки ота-онангизни ҳам, таълим берган мактаб ўқитувчilariни ҳам, институтдаги домаларнингизнинг ҳам шаънгига дод туширдингиз. Ҳадис шарида: «Ҳар ким сизлар билан саломлашиб турниб, сўз бошласа, у билан гаплашибнганлар», дейилган. Агар сиз билан сўзлашишга киришсак, ҳадис хўмкига амал қилмаган бўламиш, — дедим унга.

У дарҳол:

— Ассалому аляйкум, домла, кечиравиз, менга ажойиб танбеҳ бердингиз, ҳеч ким менга бундай сўзни айтмаган эди, сўзларнингизи албатта ёдимда тураман, унга амал қиласман! — деди.

Бир куни уни бошқа қаватда кўриб қолдим. Оракидан кузатиб турдим. У дуч келган аёл ва эркакка салом бериб кетарди.

Буюк бир кувватга эгадир салом,

Эгилмас бўйинни эгадир салом.

Юракдан гинаю аразни кувиб,

Муҳаббат уруғин экадир салом.

Махмуд ХАСАНИЙ

КУЛГИ — ЧЕХРАНИНГ ГУЛИ

Миллатимизнинг кулги, ҳазил-мутойибага монанд эканлигини ҳеч кайси санъатини доимий ўзозлаб келишишимизнинг ўзи яқол ислотлаб турибди. Зеро, бирон-бир байрам ёки тантанали кечаларимиз асқиячилар пайрови ёки кизикчиларнинг теша тегмаган, таҳиб бузилмаган кочирилларисиз ўтмайди. Шу жиҳатдан олганда Мирзо Улугбек туман хокимилиги ўтган йили «Боги Эрам» маданият ва истироҳат боргиди асқия кечасини ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди. Бу ҳайрли ташибус шарҳимиздаги бора-шошга бояларга ҳам кўйиб ҳамюрларимизни бехад кувонтирганди.

Утган шанба куни республика мактабининг узиклигини ўзекин гўнга ҳам кўнглиларни ташкил этиб ҳайрли кечасини ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди. Асқиячиларнинг ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди.

Асқиячилар боғнинг турт томонини тўлдирган муҳисинлар даврасида «Тўйлар муборак» ашуласини айтиб кирганинг майдони табдир бошланишдан анча илгари кулиғида.

Кулиғида кечасини Нурмурад Нарзуллаев айтиб ҳайрли кечасини ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди.

Мустакилигизнинг ўйлиларни ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди.

Асқиячиларнинг ташкил этиб ҳайрли ишга кўл урган эди.